

Un segon, consellera, un segon.

Senyories, açò és l'hemicicle del Ple de les Corts Valencianes.

Demane respecte per a escoltar la persona que està en l'ús de la paraula, que en estos moments és la consellera de sanitat.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Yo creo que mentir no puede ser gratuito en las Cortes Valencianas. Las listas de espera se han acortado en el periodo de este gobierno de cambio.

Ustedes falsearon las listas de espera, tenían una contabilidad B de las listas de espera (*veus i aplaudiments*) a través del plan de choque.

Hemos dicho la verdad, estamos diciendo la verdad, hemos reducido ya cinco días de las listas de espera. Y esté usted muy atenta porque en julio daremos el siguiente corte. Ustedes solo daban dos, nosotros explicamos cuatro veces los cortes de las listas de espera y verá que siguen reduciendo esas listas de espera.

De esos gerentes que a ustedes les molesta tanto y que están trabajando por la sanidad pública valenciana, y son puestos de libre designación, a ver si dejan de marear y de confundir y de mentir, puestos de libre designación que se establecen según el Decreto 7/2003 (*veus*), que estoy cansada de repetir en estas Cortes (*aplaudiments*) que lo hizo Serafín Castellano y que ustedes incumplieron sistemáticamente. Así que ¡ya está bien de tantas mentiras!

Los centros de salud por primera vez abren por las tardes, vaya a Alicante, vaya a Castellón. Estamos haciendo... (*Veus*) ¡Pero si se puede comprobar! Por favor, sean más rigurosos, sean más rigurosos.

Porque le aseguro una cosa: la sanidad pública valenciana está mejor. Pregúnteles a las personas que han recuperado la universalidad, que ustedes se la quitaron, (*veus*) y a los pensionistas que no pagan el copago. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Continuem en la sessió de control, amb la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Fran Ferri, té vosté la paraula. (*Veus*)

Senyories, si han de parlar, els recomane que abandonen l'hemicicle.

Senyories, escoltem en silenci i amb respecte l'orador, en estos moments el senyor Fran Ferri.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, Puig, fa poc d'un any de l'entrada del govern del botànic i no han sigut pocs els reportatges o les valoracions que s'han fet, precisament, d'eixe primer any de govern del canvi. Ha passat més desapercebut, en canvi, l'any de constitució d'estes Corts Valencianes.

I, precisament, una de les primeres coses que es van fer en estes Cortes Valencianes va ser tractar en Les Corts la reparació de les immenses injustícies que havien patit les víctimes del metro, de l'accident del 3 de juliol.

Senyor president, alguna representant de l'oposició es preguntava quins han sigut els resultats d'eixe primer any de govern. Si algú té dubtes, només ha d'anar a eixos primers dies del canvi i vore què és el que es va fer en estes Cortes.

Per exemple, un canvi va ser que les víctimes del metro ja no havien de botar per la finestra de Canal 9 per a poder accedir a un mitjà de comunicació sinó que, a més, se'ls obria la porta de les Corts Valencianes, eixa mateixa porta perquè entrara ací la presidenta de l'associació de víctimes i es dirigira als representants del poble valencià. ¡Això és el canvi valencià!

En estes Cortes, en una de les seues primeres sessions, es va viure un moment històric, un moment que tots i totes recordem, que vam viure i que guardarem en la nostra memòria, i és que la presidenta de l'associació de víctimes del metro podia pujar per primera vegada, en esta mateixa trona, i dir què pensaven les víctimes nou anys després de l'accident del metro, nou anys després de la tragèdia. Alguns de nosaltres la vam aplaudir, però érem conscients que la lluita de les víctimes del metro no buscava aplaudiments, no buscava reconeixement, buscaven veritats i buscaven justícia.

Per això es va aprovar en eixa mateixa sessió la creació d'una comissió que investigara l'accident del metro del 3 de juliol. I algú encara es pot preguntar: ¿quin ha sigut el resultat del canvi d'eixe primer any? Canvi és passar d'una comissió de cinc dies per a tapar vergonyes a una comissió que s'ha deixat la pell per a buscar la veritat. Canvi és dir clar que n'hi ha tretze responsables polítics de l'accident i de la posterior gestió.

Les víctimes –com ja deia– no buscaven aplaudiments, buscaven açò, buscaven açò, buscaven la veritat, buscaven un dictamen que no els insultara, que no els amagara la veritat, que no els manipulara.

Hui, la pregunta de Compromís se centra en les accions del Consell perquè en un futur no es torne a produir un accident previsible i evitable com el del metro del 3 de juliol de 2006. (*Aplaudiments*) I ho diem clar, previsible i evitable perquè és el que diu este dictamen.

I m'agradaria aprofitar per a agrair la gran tasca que han fet els membres de la comissió, agrair la dedicació, l'entrega i el treball dels diferents diputats dels grups parlamentaris Socialista, Compromís, Ciudadanos i Podemos.

M'agradaria agrair a Sandra Martín, a Juan Ponce, a Belén Bachero, a Ana Barceló, a Cristina Cabedo, a Alexis Marí,

a Fabiola Meco, a José Muñoz, a Isaura Navarro i Antonio Subiela, moltes gràcies per haver-vos deixat la pell buscant la veritat, moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

I m'hauria agradat fer extensiu l'agraïment a altres grups però no seria sincer, no seria sincer eixe agraïment perquè, mireu, no es pot agrair a qui en les seues conclusions sobre eixa comissió diuen coses com açò: «Pensamos que nuestro grupo parlamentario debería haber sido más flexible en aquel momento y debió haberlo permitido. Entendemos, con ojos del 2016, que el coste político que se pagó por votar en contra de la comparecencia de esas dieciséis personas fue demasiado caro, tremendamente superior al que hubiera supuesto que hubieran comparecido y dado su versión.» *(Veus)*

Senyor president, deu anys després de l'accident del metro i encara continuen pensant més en el cost polític que en la veritat i la reparació. *(Aplaudiments)*

I el canvi valencià és que eixa gent ja no tornarà a evitar que en estes Corts, que el poble valencià sàpiga la veritat sobre coses com l'accident del metro. Eixe és el canvi valencià.

Senyor president, el 3 de juliol de 2015 es va aprovar ací una iniciativa amb mesures que proposava la mateixa associació de víctimes, una *(inintel·ligible)* ... dels mitjans públics, de la tele i la ràdio valencianes. Doncs, bé, prompte tindrem una tele i una ràdio valencianes amb grau d'independència i amb grau de llibertat suficient per a poder portar a les víctimes del metro i parlar de l'accident del metro. Això també és canvi valencià.

I en eixa mateixa iniciativa també es van proposar altres iniciatives, altres mesures que s'haurien de complir en els primers dos anys de legislatura, una d'elles era elaborar una llei que regule els aspectes de seguretat en els transports amb competència autonòmica amb una dotació pressupostària i garantint uns mínims que marca la Unió Europea.

Bé, en un any de govern ja tenim eixa llei elaborada, ja tenim una llei de seguretat ferroviària. Complir la paraula donada en estes Corts també és canvi valencià. *(Aplaudiments)*

Senyor president, en este tema de l'accident del metro es condensa el que ha representat el canvi polític a la societat valenciana. En este tema es veu qui som els que mirem al futur i es veu qui són els que continuen ancorats al passat pensant només en el cost polític que va suposar esta comissió.

Per això li pregunte, mirant al futur: ¿quines són les accions del seu govern perquè no es torne a produir un accident previsible i evitable com el de Metrovalencia del 3 de juliol de 2006?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Reparació és dignitat, reparació és autoestima col·lectiva. Eixa és l'autoestima que necessitem els valencians *(aplaudiments)*, recuperar, reparar tot allò que en estos anys s'ha destrossat en el nostre país.

Mire, diumenge passat es varen complir deu anys de l'accident del metro de 3 de juliol de 2006 –com vosté ha dit–. En primer lloc, el que he de fer –i faig– és recordar a les víctimes i, també, a totes aquelles persones que van estar treballant un dia duríssim, el més dur de la seua vida, a l'estació de Jesús: bombers, policia, personal sanitari, protecció civil.

I recordar molt especialment als familiars i amics que al llarg de deu anys han tutelat la memòria, per evitar, en paraules de Luis Cernuda, «la existencia se acaba en esa gran región donde habita el olvido». Per evitar això, però per evitar l'oblit, moltes gràcies a tots aquells que tants de dies amb tanta solitud han estat ahí. *(Aplaudiments)*

Reitere, senyor Ferri, l'agraïment que vosté ha fet a la comissió parlamentària i, també, a la seua senyoria, perquè, efectivament, la comissió parlamentària d'investigació ha demostrat que el parlament sí que servix per a investigar. Hi han alguns que pensen que les comissions d'investigació no servixen per a res. Sí, esta comissió d'investigació sí que ha servit per a avançar la veritat del que va passar. I és veritat, i és veritat que haguera hagut de ser en el seu moment, però tots sabem que el que importava, com ara s'ha vist una altra vegada, era simplement els costos polítics. L'únic que importava era això. I el que importava en aquell moment era tancar, ja, ràpidament, esta qüestió, perquè no se volia arribar a la veritat. Perquè la veritat, com diu Serrat, «no es triste la verdad, lo que no tiene es remedio» i, finalment, la veritat acaba obrint-se camí.

Han estat vint sessions les quals vostés han fet, i citant testimonis que han servit per a determinar les causes de l'accident, de manera que se puguem aplicar eixes mesures que volem aplicar ara, mesures correctores per eliminar o per disminuir al màxim els factors de risc. Moltes gràcies a tots els membres de la comissió.

Senyor Ferri, igual passa en la nostra vida, en les nostres vides quotidianes, quan es produïx una tragèdia és quan més es necessita la sensibilitat, l'altura moral, el suport de les institucions. Tots ja coneixem, gràcies també a esta investigació, encara que sabíem el que havia passat –molts, pels mitjans de comunicació–, sabem la reacció del govern el 3 de juliol i els dies i els mesos següents, sempre intentant l'exculpació, sempre sense assumir mai cap tipus de responsabilitat política. Una comissió d'investigació exprés que va durar quinze dies i la negativa –és una qüestió intolerable–, ¡la negativa a rebre a les víctimes del metro! ¿Com és possible que se poguera arribar a no voler ni parlar, ni rebre l'associació de víctimes?

Davant d'esta situació, jo, com a president de La Generalitat, i el Consell en el seu conjunt hem demanat perdó en nom de La Generalitat a totes les víctimes... *(aplaudiments)* per tancar les ferides, perquè puguem tancar també el dol.

Ara, senyories, toca, com vosté diu bé, mirar endavant. Adoptar mesures per tal que mai puga tornar a produir-se un accident d'estes característiques. Els valencians i valencianes tindrem ben prompte una llei de seguretat ferroviària, una llei que l'associació de víctimes va demanar fa deu anys.

Vam patir el pitjor accident del metro de la història d'Europa i hem de tindre la millor llei de seguretat ferroviària. Però en això també és veritat que de moment el que necessitaríem és que el Govern d'Espanya no recorreguera, com està fent, la nostra capacitat de contractació de les persones que necessitem en Ferrocarrils de la Generalitat. Perquè, com saben, fins i tot en això estan posant restriccions perquè no se puguen cobrir totes les places i no es deixe fer una taxa de reposició del cent per cent, que és el que necessitem. *(Aplaudiments)*

La nostra llei serà una llei pionera, perquè encara que altres comunitats autònomes, com ara Andalusia, Catalunya o el País Basc, tenen lleis del sector ferroviari, no són normatives específiques en matèria de seguretat. Per a la seua redacció, la consellera d'habitatge va crear al mes d'octubre un comitè d'experts. Hi hauran en eixa llei dos organismes independents: una comissió permanent d'investigació, que analitzarà les causes dels incidents o accidents que es puguen produir i, també, l'agència de seguretat ferroviària, que s'encarregarà de vetllar pel manteniment de la seguretat de la xarxa ferroviària. Ja este 2017 tindran les dotacions suficients.

A més a més, Ferrocarrils de la Generalitat ha fet una concertació d'accions en l'associació del transport urbà col·lectiu d'Espanya amb el metro de Madrid, el metro de Barcelona, el metro de Bilbao i el tramvia de Sevilla per tal d'establir indicadors de seguretat comuns.

El projecte de decret que regula la informació davant de situacions d'emergència també s'aprovarà en breu i significarà un protocol d'actuació perquè mai més ningú puga utilitzar una situació de catàstrofe per intentar rèdits electorals.

En definitiva, senyores i senyors... *(Remors)* No sé, si els pareix normal el que va fer el senyor Cotino, doncs bé... *(Aplaudiments)* ¡Encara se senten orgullosos del senyor Cotino! ¡Se senten orgullosos del que va fer el senyor Cotino! Esta bé, està bé saber-ho. Està bé saber-ho.

Mire, jo l'únic que vull és que ara, ara... *(Veus)*

El senyor president:

¡Senyor Alfredo Castelló, no està vosté en l'ús de la paraula!

El senyor president del Consell:

Ah, ¿no estoy en el uso de la palabra? No sé.

Mire, efectivament, les víctimes han estat el millor d'esta desgraciada història. L'únic que hem de salvar d'esta història, l'exemple de dignitat i de coratge. I, com vosté dia molt bé, la reparació ha començat; no ha acabat. No acabarà fins que tots els ciutadans valencians i valencianes sàpiguen a través d'una nova televisió pública el que va passar de veritat.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyories, continue i reitere la petició de silenci mentres està en l'ús de la paraula un orador.

A continuació, se formula la pregunta de control al president del Consell per part del Grup Ciudadanos i, d'acord amb el que va sol·licitar el grup i l'acord de la Junta de Síndics, formularà la pregunta el portaveu adjunt, Alberto García, al qual li donem la paraula i el felicitem per *(inintel·ligible)* ...

Quan vosté vullga.

El senyor García Salvador:

Bon dia, senyor president.

Bon dia, benvolgut president del Consell, paisà i amic Ximo Puig.

La pregunta que anem a fer-li de Ciutadans, l'enunciat és fàcil; el que no tinc tan clar és si després serà fàcil la resposta. Volem que mos explique en este el seu primer any al front del govern, ¿en què ha avançat el Consell per tal de reactivar l'economia en la Comunitat Valenciana?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt excel·lent president, moltes gràcies.

Senyor García, moltes gràcies per la seua pregunta i molt honrat de poder-li contestar avui.

L'economia, en l'últim any a la Comunitat Valenciana, està reprenent clarament el creiximent. Els indicadors apunten de forma ben evident la reactivació que, sense cap triomfalisme, esperem que se consolide en els propers mesos, malgrat les dificultats internacionals que hi han.

Així, segons les dades disponibles, com sap, la Comunitat Valenciana lidera el creiximent econòmic a Espanya, amb un augment del 3,6%, el 2015 i este any, un augment que s'ha accelerat fins al 4,1% interanual.

Les exportacions augmentaren un 14,9% l'any passat i segueixen en augment enguany, incrementant-se un 9,3% enfront a l'1,8% de la resta d'Espanya.

El turisme estranger continua batent rècords. Els 6,5 milions de turistes que ens visitaren l'any passat es voran